

NAIL TAN'IN KASTAMONU'YA HİZMETLERİ

Doç. Dr. Eyüp AKMAN*

Kıymetli hemşehrim Nail Tan ile tanışmamın tarihi 1992 yılına çıkmaktadır. 1992 yılında Atatürk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü kazanmış ve ilk defa bulunduğum muhit dışına çıkmıştım. Ticaret Lisesi mezunu olduğum için edebiyata ilgim ve bu konuda bilgim yoktu. Okulumuz açılmış, derslerimiz de başlamıştı. Artık dersimize gelen hocalarımızı tanımaya çalışıyorduk. Kendi sahalalarında büyük birer otorite olduğunu sonradan anlayacağımız bu hocalarımız kimlerdi? Prof. Dr. Orhan Okay, Prof.Dr. Muhan Bali, Prof.Dr. Efrasiyap Gemalmaz, Prof.Dr. Bilge Seyidoğlu, Prof. Dr. Recep Toparlı başlıcalarıydı. Hepsi de öğrencilerle yakından ilgilenir, Erzurum'da yabancılık çekmemiz için ellerinden geleni yaparlardı. Bölüm başkanımız merhum Muhan Bali idi. Bu görevinden olsa gerek, öğrencilerle daha yakından ilgileniyordu. Okulun açıldığı ilk günlerdi. Bir gün Muhan Bey ile bir sohbete daldık. Odasında mıydı yoksa sınıf veya koridorda mıydı tam hatırlamıyorum. Bana nereli olduğumu sordu. Ben de Kastamonuluyum dedim. Kastamonu'nun neresi dedi. Araç ilçesi olduğunu söyleyince benimle daha yakından ilgilenmeye başladı. Hemen, "Nail Tan'ı tanıyor musun?" diye sordu. "Hayır" deyince şaşırdı ve mutlaka tanımam gerektiğini ifade etti. Ben de adresini sordum o da verdi. Erzurum'a gitmek için Karabük veya Kastamonu'dan Ankara'ya gitmemiz lazımdı. Dolayısıyla dönüşte de Ankara'ya uğrardık. Ben ilk fırsatta Ankara'ya gittiğimde Nail Tan ile tanışmaya karar verdim. 92 yılı sonuydu. Tatil için memlekete gidiyordum ve yolum Ankara'ya mecburen düşmüştü. Hemen Nail Tan'ı bulmaya gittim. 17 yaşında bir çocuktum henüz. Acaba Nail bey benimle ilgilenir mi diye içimden geçirmeden de yapamıyordum. O zamanlar Ankara'nın eski terminali faaliyettedir. Terminalde otobüs-ten indim ve elimdeki adresi bir taksi şoförüne sordum. O da adresin yakın olduğunu istersem yürüme gidebileceğimi söyledi. Ben de yürümeyi tercih ettim. Gideceğim adres terminalin tam karşısındaydı, yani Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğünde. Binaya girdim, Nail Bey'in odasını sordum, koridorun sonunda dediler. Heyecanlı ve çekingen bir vaziyette kapıya vurdum ve içeri girdim. Karşıma takım elbiseli, oldukça şık, esmer, ciddi fakat gözlerinin içi gülen biri çıktı. Kendimi tanıttım, Araçlı olduğumu ve Muhan Bey'in selamını söyledim. Oturduk, sohbet ettik. Dönem sonuna kadar edebiyata ve folklorla -tabiri caizse- ısınmış ve alışmıştım. Özellikle Muhan Bey sayesinde halk edebiyatına karşı bir istek duymaya başlamıştım.¹ Gerek bu istekten gerekse Nail Bey'in folklor araştırmacısı olduğunu öğren-

* Kastamonu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi.

¹ Bilge Hanım'ın da halk edebiyatını sevmeye katkısı büyük olmuştur. Fakat Bilge Hanım ikinci sınıftan itibaren dersimize girmeye başlamıştır.

memden dolayı konumuz halk edebiyatı ve derleme oldu. Bana bol bol derleme yapmamı söyleyen Muhan Bey gibi Nail Bey de aynı şeyleri söyledi. Her zaman kapısının açık olduğunu, istediğim zaman gelebileceğimi de ilave etti. Oradan sevinmiş 17 yaşındaki bir çocuk olarak ayrıldım.

Nail Tan ile tanışmamızın hikâyesi bu. İşte 18 yıl evvel başlayan bu dostluk hâlâ kuvvetlenerek sürmektedir. Pek az insan Nail Tan kadar memleketini ve memleketinin insanını sever. O, bütün Kastamonuluların Ankara'da gözü kulağı, maddi manevi destekçisidir. Sadece bana yaptığı destekleri burada saymaya kalksam sayfalar alır.

Nail Tan kadar kendi memleketi kültürüne hizmet etmiş biri daha var mıdır bilmiyorum. Bu iddiamızı aşağıda ifade edeceğimiz satırları okuduktan sonra herkesin destekleyeceğini düşünüyorum.

Bütün ömrünü Türk kültürüne, hususen Kastamonu kültürünü araştırmaya adanmış olan Nail Tan her şeyden önce edebiyat öğretmeni, halk bilimi araştırmacısıdır. Onun Kastamonu edebiyatı ve halk bilimine yapmış olduğu katkılar çok fazladır. Nail Tan memleketi Kastamonu ve ilçesi Araç'a unutulmaz kültürel hizmetlerde bulundu. Bu hizmetlerinin başlıcaları şunlardır:

1. Eğitim Alanında Öğretmen Olarak

Öğretmenlik yaptığı yıllarda, hem ilkokul hem de lise ve dengi okullarda dört öğretim yılı Kastamonulu çocuk ve gençleri eğitti. Merkez Kavak Köyü İlkokulunda (beş sınıflı ilkokul) 1959-1960 öğretim yılında öğretmenlik ve müdürlük yaptı. Bu görevi sırasında okulun harap binasını onarttırdı, öğretmen lojmanı ve tuvaletleri yaptırdı. 1965-1968 yılları arasında üç öğretim yılı Kastamonu Kız İlköğretmen Okulu müdür yardımcılığı ve edebiyat grubu öğretmenliği görevinde bulundu. Bu görevi sırasında edebiyat, çocuk edebiyatı, kompozisyon, TC tarihi ve coğrafya derslerine girdi. Coğrafya derslerini, geometrik şekillerden tamamlanan dilsiz haritalar çizerek işlemesiyle ve öğrencilerine bol hikâye, roman okutturmasıyla tanındı. Başarılı öğretmenliği dolayısıyla 1966-1968 yılları arasında üst üste iki öğretim yılı MEB Teşekkür Belgesiyle ödüllendirildi. Yetiştirdiği Kastamonulu bayan öğretmenler onunla, o da öğrencileriyle övünüyor.

2. Kültür ve Turizm Bakanlığı Bürokrati Olarak

Kültür / Kültür ve Turizm Bakanlıklarında Millî Folklor Araştırma Dairesi Başkanı, Başmüsavir, Güzel Sanatlar Genel Md. Yrd., Halk Kültürlerini Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürü olarak 1970-1998 yılları arasında uzun süre yöneticilik yapmış olan Nail Tan, MİFAD Başkanlığı sırasında Kastamonu halk kültürü ürünlerinin derlenmesine çok önem verdi. 1975 yılında bir hafta İhsan Ozanoğlu'nu Ankara'ya getirterek 325 kadar ezgiyi çalıp söyledi. Ayrıca, el yazısı veya daktilo edilmiş 2000 sayfa kadar derlemesini satın alarak arşivlenmesini sağladı. Genel Müdürlüğünce kamulaştırılan Yücebiyıklar Konağı için restorasyon ödeneği çıkarttırdı.

3. Araştırmacı Olarak

Türk edebiyatı, halk edebiyatı ve halk kültürü alanlarında araştırmalar yapıp yayımlayan Nail Tan'ın doğrudan Kastamonu'yu ilgilendiren kitap ve makaleleri şunlardır:

- *Sepetçioğlu Osman Efe*, Ank. 1999, Gel. 2. bsk. Ankara 2005.
- *Sepetçioğlu Osman Efe* (Oyun, Sabahattin Engin'le), Ankara 2001.
- *Kastamonulu İki Yazar: Oğuz Atay, M. Ata Anbarcioğlu*) bsk. hzl. Nail Tan), Ankara 2001.
- *Orhan Şaik Gökyay I, II, III*, (Rıdvan Çongur'la), Ankara 2002, 2003, 2004.
- *Kastamonulu İki Ünlü Şair Yazar: Orhan Şaik Gökyay-Behçet Necatigil*, Ankara 2002.
- *Kastamonulu İki Şair Araştırmacı Hikâyeci ve Oyun Yazarı: Hakkı Kâmil Beşe-Halil Erdoğan Cengiz*, Ankara 2004.
- *Kastamonulu Ünlü Sahne Sanatçıları*, Ankara 2004.
- *Gurur Kaynağımız Kastamonulular*, 8 Cilt, Ankara 2004, 2005, 2006, 2009, 2010.
- *Türk Şekerciliğinin Öncüsü Araçlı Hacı Bekir Ailesi*, Ankara 2005, Gel. 2. bsk. 2007, Gel. 3. bsk. 2008.
- *Orhan Şaik Gökyay IV, V, VI, VII*, (Kudret Ünal'la), Ankara 2006, 2007, 2008, 2010.
- *Derlemeler Makaleler*, 8. Cilt, Kastamonu Araştırmaları, Ankara 2007.
- *Kastamonu Evleriyle İlgili Bazı Gelenek Görenek ve Halk İnanmaları*, Ankara 2008.
- *Araçlı Şair, Hikâyeci Fazıl Bayraktar*, Ankara 2008.
- *Kastamonu Araçlı Oyun Yazarı Eleştirmen Sabahattin Engin*, Ankara 2009.
- *Yeşil Deniz Araç'ta Hayatın Yedi Rengi* (bsk. hzl. Nail Tan), Ankara 2009.

Nail Tan'ın Hayrettin İvgin'in yazdığı *Nail Tan Biyografi-Bibliyografya* (Ankara 2003, 80 s.) kitabıyla elinizdeki armağan kitaptaki 2003-2010 yılları arasını kapsayan bibliyografya (gazete yazıları hariç) incelendiğinde Kastamonu'yla ilgili pek çok incelemesinin olduğu görülmektedir. Anılan bibliyografyalarda bunların künyeleri bulunduğundan biz tekrarlayacak değiliz. Sadece konularına göre bir istatistikî bilgi vermekle yetineceğiz.

Kastamonu'yla ilgili makale ve yazıları:

Genel Kültür	: 3
Dil	: 1
Tarih	: 4
Eğitim	: 3
Yeni Türk Edebiyatı	: 7
Halk Edebiyatı	: 8
Halk Müziği, Oyunları, Eğlenceleri	: 4
El Sanatları	: 14
Mutfak Kültürü	: 6
Mimarî	: 4

Gelenek Görenek ve İnançlar	: 2
Güzel Sanatlar	: 2
Kastamonu Ünlüleri	: 26
Ekonomi-Kooperatifçilik	: 8
Turizm	: 1

Kasım 2010 ayına kadar yayımlanan 93 makale-yazı hiç de az değildir. Tan'ın 2000'li yıllarda *Kastamonu* ve *Araç Haber* gazetelerinde önemli yazıları yayımlanmıştır. Bunların da derlenmesinde yarar vardır.

4. Kültür Adamı Olarak

Beypazarı Belediye Başkanı Mansur Yavaş'a söylediklerinin gerçekleşmesiyle ortaya çıkan halk kültürü kökenli "Beypazarı Kalkınma Mucizesi"nden yola çıkarak Kastamonu Valisi Enis Yeter'e danışmanlık yaptı. Konakların restore edilip turizmin hizmetine verilmesi, el sanatları çarşısı, kültür ve doğa müzesinin kurulması, Kastamonu I. ve II. Kültür Sempozyumlarının düzenlenmesi, ilin ekonomik ve kültürel hayatına büyük canlılık getirdi. Bu çalışmalarını sürdüren Vali Mustafa Kara'ya da danışmanlık hizmetini sürdürdü.

Bir kültür adamı olarak Kastamonu'ya hemşehrilik ruhuyla yaptığı diğer hizmetleri de şöyle sıralayabiliriz:

a. 88 tablodan oluşan resim koleksiyonunu Kastamonu Valiliğine bağışlayarak Özel İdare Resim ve Fotoğraf Müzesinin kurulmasını sağlaması (2002),

b. Kastamonu I. (2000) ve II. (2003) Kültür Sempozyumları, İhsan Ozanoğlu Sempozyumu (2009) ve Kastamonu Basın Sempozyumlarında (2009) danışmanlık düzenleme kurullarında görev yapması,

c. T. İş Bankasının yayımladığı *Kültür ve Sanat Dergisi Kastamonu Özel Sayısı*'nı (S. 27, 1995) hazırlayıp bastırılmasını sağlaması,

ç. YKY'nin 2008 yılında yayımladığı "*Üsküdar'a Kadar Kastamonu*" adlı monografinin hazırlık aşamasında makalelerin toplanmasında editör Lütfi Seymen'e en geniş yardımı yapması, bizzat üç makale yazması,

d. Süleyman Şenel'in hazırladığı alanında Türkiye'nin en önemli âşık sanatı araştırması olan *Kastamonu'da Âşık Fasılları* (2 Cilt) kitabının yayımlanabilir raporunu yazıp editörlüğünü yapması (Birinci bsl. 2007, ikinci bsl. 2009),

e. Araç halk kültürü değerlerini ortaya koyan *Yeşil Deniz Araç'ta Kültürel Hayatın Yedi Rengi* kitabını baskıya hazırlama/editörlük hizmetini yapması,

f. İnebolulu ünlü şair yazar Orhan Şaik Gökyay'ın anısına 2001 yılından beri düzenlenen şiir ödülünün seçici kurulunda görev alması, İnebolu Belediye Başkanlığını harekete geçirerek adının bir park ile sokağa verilmesini, büstünün yapılmasını sağlaması, ayrıca TRT'nin hazırladığı Orhan Şaik Gökyay Belgeseline danışmanlık yapması, belgeselin ve şairin şiir kasetinin kopyalarını ilgili kurumlara dağıtması,

g. Kastamonu Orhan Şaik Gökyay Lisesine Orhan Şaik Gökyay, Valiliğe de Vedat Tek büstlerini yaptırıp armağan etmesi,

ğ. Kastamonulu şair ve yazarların adlarının okullara verilmesi için önerilerde bulunması (Orhan Şaik Gökyay, Behçet Necatigil gibi), Sepetçioğlu Osman Efe'nin adının doğduğu köy Hacıoğlu'na verilmesini sağlaması,

h. Taşköprü'yü her yönüyle inceleyen ancak bir türlü bastırılmayan iki ciltlik Taşköprü kitabını hazırlayan ekipte görev alıp kitabın ¼'ünü yazması,

ı. Ankara'da düzenlenen "Başkentle Kastamonu Günleri"nde görev alıp Kastamonulu şair ve yazarları tanıtmayı, Kastamonu turizminin gelişmesiyle ilgili panelde bildiri sunması (2010),

i. Kastamonu'yu tanıtan radyo ve TV programlarında görev alıp ilin kültürel zenginliklerini anlatması,

j. Kastamonu ve Araç gazetelerinde makaleler yazıp halkı bilgilendirmesi, yanlışlıklar konusunda ilgilileri uyarması,

k. Kastamonu Kent Tarihi Müzesi Kitaplığına 1400, Kastamonu Üniversitesi Kütüphanesine 500 kitap, Kastamonu'yla ilgili kitaplarını da il ve ilçe kütüphanelerine bağışlaması, ayrıca Kastamonu İl Halk Kütüphanesine KASYÖ-DER, Ecevit, Tosya dergi koleksiyonlarını ücretsiz vermesi,

l. Kastamonu halk kültürüyle ilgili lisans, yüksek lisans ve doktora tezlerine gönüllü danışmanlık yapması, Kastamonu öğretim üyelerini sürekli desteklemesi,

m. 1989 yılında orman sevgisi konulu oyun yarışmasında üçüncülük ödülünü aldığı "Böyle Daha Güzel" oyununda Kastamonu orman köylerinin sorunlarını dile getirmesi, "Sepetçioğlu Osman Efe" ve "Böyle Daha Güzel" oyunlarının Nöbetçi Tiyatro tarafından oynatılmasına ücret almaksızın izin vermesi,

n. Kastamonu Valiliğince 2000-2001 yıllarında yayımlanan Kastamonu Türküleri (3 CD ve kaset) CD ve kasetlerinin danışmanlığını yapması,

o. Kastamonu Valiliğince oluşturulan "Kastamonu Üniversitesi Kurma Mütешеbbis Heyeti"nde ağabeyi Özdemir Tan'la birlikte görev alması,

ö. Kuruluşunda 2000-2002 yılları arasında iki yıl görev yaptığı "Anıtkabir Atatürk ve Kurtuluş Savaşı Müzesi"nde İstiklal Savaşı'nda Kastamonuluların hizmetlerinin en iyi şekilde yansıtılmasını sağlaması.

Nail Tan'a Kastamonu çok şey borçludur. 1400 kadar ünlü, tarihe/edebiyata mal olmuş Kastamonuluyu ağabeyi Özdemir Tan'la sekiz ciltlik bir nehir kitapta Kastamonululara tanıtmayı bile adını ölümsüzleştirmeye yeterdi. O, kat kat fazlasını yaptı. Kastamonu merkez Belediye Başkanlığının adını 2006 yılında bir caddeye vermesi, hizmetlerini değerlendirmeye yeter mi? Takdir, büyüklerimizindir.

Nail Tan hocamızın doğumunun 70. yılını kutluyor, daha nice yıllar aramızda olmasını Tanrı'dan diliyoruz.

NAİL TAN'IN TÜRK KOOPERATİFÇİLİK KURUMUNDAKİ HİZMETLERİ

Nezih DEMİRTEPE*

Cumhuriyetimizin kurucusu, modern Türk toplumunun yaratıcısı Yüce Önder Atatürk, 29 Ekim 1923 tarihinde Cumhuriyet yönetim biçimini ilan ederek kurduğu ve ilk Cumhurbaşkanı seçildiği Türkiye Cumhuriyeti'ni sağlam temeller üzerinde yükseltmek amacıyla bir dizi devrim yaparak, eski yönetimin kusurlarını ortadan kaldırmaya çalıştı. Devrimlerini halka benimsetmek için, önce devlet kurumları yerine dernekler kurduğunu tercih etti. Türk Tarih Kurumu (1931), Türk Dil Kurumu (1932), Halkevleri (1932), Türk Halk Bilgisi Derneği (1927), Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu (1923) ve Türk Kooperatifçilik Kurumu (1931) bunlardan bir bölümüdür.

1929 ekonomik buhranından çıkmak için devletimiz, devletçilik ve kooperatifçiliği çözüm görmüştü. Atatürk'ün talimatıyla 20 Mayıs 1931 tarihinde İstanbul Üniversitesi öğretim üyesi, gazeteci ve seçkin aydın dokuz kişi tarafından Türk Kooperatifçilik Cemiyeti /Derneği İstanbul'da kurulmuştu.

1933'te yönetim merkezi Ankara'ya kaydırılan ve hâlen varlığını sürdüren, kamu yararına çalışır dernek statüsündeki kurum, 1934 yılında aylık *Karınca*, 1931 yılında 2-3 ayda bir yayımlanan *Kooperatifçilik* dergilerini çıkartmıştır. Bu uzun soluklu dergilere; 1984'te *Cooperation in Türkiye* ve 1988'de *Karınca Kardeş* eklenmiştir.

Nail Tan; Türkiye Cumhuriyeti ile Türk milletini seven bir eğitimci, yazar olarak, en çok Ata'nın kurduğu derneklere ilgi gösterdi. Şubat 1975 ayında Yönetim Kurulu kararıyla Türk Kooperatifçilik Kurumuna üye kabul edildi. Kurumda sıradan bir üye olarak çalışmayı düşünmedi. Sorumluluk aldı. Kurum çalışmalarına önemli katkılarda bulundu. Bu yazımızda, söz konusu hizmetleri özetlemeye çalışacağız.

a) Yönetim Kurulu, Denetleme Kurulu Başkanı ve Üyelikleri:

Tan, önce Denetleme Kurulunda görev alarak üyelerle kaynaştı. 1 Nisan 1978 tarihinde yapılan Genel Kurulda, Denetleme Kurulu'na seçildi. Yapılan iş bölümünde Başkanlığa getirildi. Genel Kurullar, o tarihlerde her yıl yapıyordu. 1979'da görevi sona erdi. 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996 Genel Kurullarında da Denetleme Kurulu üyeliğine seçildi. Üyeler arasında yapılan görev dağılımında Başkanlığı hep devam etti.

Tan, Türk Kooperatifçilik Kurumunda Yönetim Kurulu üyesi olarak uzun yıllar görev yaptı. Yönetim Kurulu seçimleri üç yılda bir yapılmaktaydı.

1979-1982, 1982-1985 yılları arasında altı yıl Yönetim Kurulunda görev aldı. 1979-1982 döneminde Kurum, Başkan Nurettin Hazar'ın ileri görüşüyle Alanya'da bir arsa satın alıp, önemli bir gelir kaynağına sahip oldu.

* Türk Kooperatifçilik Kurumu Üyesi.

b) Çalışma Kurulu Üyelikleri:

Tan'ın asıl hizmetleri, çalışma kurullarında olmuştur. Danışma-Araştırma-Çalışma Kurulunda 1980-1982, Yayın Kurulunda 1979-1985, Türk Kooperatifçilik Haftası Kutlaması Çalışma Kurulunda 1982-1985, Üye İnceleme Çalışma Kurulunda 1980-1984, Kongre Düzenleme Çalışma Kurullarında (üye ve sekreter olarak) 1980-2005 yılları arasında görev yaptı. Özellikle 9. Türk Kooperatifçilik Kongresinden itibaren 18. Kongre dâhil, Kongre Düzenleme Kurullarında özverili çalışmalar da bulundu. Hemen hemen her cumartesi Kuruma geldi. Kurumda düzenlenen *şairler şölenleri* ile *anma toplantıları*, *bayram kutlamalarının* çoğunun düzenleme ve yönetilmesinde görev aldı.

c) Yayın Çalışmaları:

Karınca ve *Kooperatifçilik* dergilerinde en çok makale, yazı ve şiiri yayımlanan (yüze yakın) yazarlardan birisidir. *Karınca*'nın tarihçesini yazarak, önemli bir hizmette bulunduğu gibi, 50 yıllık birikiminin bibliyografyasını Hayrettin İvgin ve İrfan Ünver Nasrattınoğlu'yla birlikte hazırlamıştır. *Karınca Dergisi Kooperatifçilikle İlgili Bibliyografya* (Ankara, 1984, 437 s.)

Hiç kimsenin çevre kirliliği felâketinden söz etmediği bir dönemde (1975 yılında) *Karınca*'da *Özür I* şiirini yayınladı. (S.463, 7/1975) Onu *Hep Sen* şiiri izledi. (S.536, Ağustos 1981) *Karınca*'daki yazılarının yarısı kooperatifçilik, yarısı da üyelerin sanat çalışmaları üzerinedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin 75. Yıldönümü kutlamaları dolayısıyla Nail Tan'ın öncülüğünde Türk Kooperatifçilik Kurumunun tarihçesinin yazılması kararlaştırılmıştır. İsa Kayacan ve İrfan Ünver Nasrattınoğlu'yla birlikte "*T.C.'nin 75. Yıldönümünde Türk Kooperatifçilik Kurumu*" (Ankara, 1999, 196 s. Türk Kooperatifçilik Kurumu Yayınları:92) kitabını hazırlayan Tan, 2002 yılında da Türk Kooperatifçilik Kurumunun tanıtım CD'sinin senaryosunu yazmış, görüntü malzemesini toplamış ve CD/DVD'nin yapılmasında en önemli hizmeti vermiştir. Bu hizmeti için ücret de almamıştır.

c) Türk Kooperatifçilik Eğitim Vakfında:

Tan, kooperatifçilik eğitimi yapmak amacıyla Türk Kooperatifçilik Kurumunun 1983 yılında kurduğu Türk Kooperatifçilik Eğitim Vakfında kurucu üye olarak görev almış, uzun süre Denetleme Kurulu ve Çalışma Grubu üyeliği yapmıştır.

Türk Kooperatifçilik Kurumu Yönetim Kurulu, Tan'ın hizmetlerini göz ardı etmemiş, 21 Aralık 1999 Kooperatifçilik Günündeki şölende *Kooperatifçilik Hizmet Ödülü* vererek, değerlendirmiştir. 19 Mart 2006 tarihinde de Kurum üyeliğinin 30. yılı plaketi verilmiştir.

Türk-Romen, Türk-Alman, Türkiye-Pakistan, Türk/Makedon, Ankara-Varşova, Folklor Araştırmaları Kurumu, UNİMA, İLESAM gibi kültür derneklerinin de üyesi olan Tan, 2006 yılında bir karar alarak *kitap çalışmalarını engellediği düşüncesiyle* İLESAM dışındaki bütün dernek ve vakıflardan ayrılmıştır. Bu çerçevede 2006 yılında Türk Kooperatifçilik Kurumu ve Türk Kooperatifçilik Eğitim Vakfı üyeliğinden istifa etmiştir. Hâlen, sadece İLESAM'a üyedir. 70 yaşındaki Nail Tan'a Türk kooperatifçilerinin selam ve saygılarını, teşekkürlerini iletiyoruz.

NAIL TAN, DERLEMELER-MAKALELER VE GURUR KAYNAĞIMIZ KASTAMONULULAR

Yrd. Doç. Dr. Ferhat ASLAN*

A. Nail Tan'ın Türk Folklor Araştırmaları İçerisindeki Yeri ve Önemi

Türk folklor araştırmacısı Nail Tan'ın hayatına baktığımızda; Türk folklorunun bilimsel bir kimlik kazanmasında oldukça önemli olan 1970'de, Millî Eğitim Bakanlığı Millî Folklor Enstitüsünde Müdür Yardımcılığı görevini yürütmüş, 1973-1978 ve 1979-1984 yılları arasında da Kültür Bakanlığı Millî Folklor Araştırma Dairesi Başkanlığı yapmıştır.

Nail Tan görevi boyunca Millî Folklor Araştırma Dairesi'nin gelişmesini, verimli hizmet vermesini sağlamış değerli bir folklorcudur. Uluslararası Folklor Kongreleri'nin toplanması, yurt çapında derlemelerin başlatılması, kurslar açılması, arşiv ve kütüphanenin kurulup geliştirilmesi, araştırma yaylığı çıkarılması, yayınların artırılması, üniversitelere halk bilimi derslerinin konulması, Türkiye'de folklor açık hava müzesi kurulması girişimi onun Başkanlık ve Genel Müdürlük döneminde gerçekleştirilen önemli faaliyetlerdir.

Nail Tan; 1984-1988 yılları arasında Kültür Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğünde Genel Müdür Yardımcılığı yapmıştır. Bu görevde iken, Türk halk ve sanat müziği topluluklarının, korolarının kurulmasını sağladı. 1988-1997 yılları arasında Ankara Devlet Türk Halk Müziği Korosunda uzman olarak görev yaptıktan sonra Eylül 1997'de Kültür Bakanlığı Halk Kültürlerini Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğüne Genel Müdür olarak atandı ve görevin ardından 1 Nisan 1998'de emekliye ayrıldı.

Nail Tan; görevli bulunduğu yerlerde Türk folkloruna kurumsal anlamda katkı sağlamakla beraber hayatı boyunca Türk folklorunun inceleme sahasına giren pek çok konuda derlemeler yapmış ve makaleler yazmıştır.

Dünyadaki folklorik yayın ve gelişmeleri takip ederek yapmış olduğu bu çalışmalarla genç folklorculara da rehberlik etmiştir.

B. Nail Tan'ın Derlemeler, Makaleler Arşivinin İçeriği ve Önemi

Nail Tan'ın yazı hayatı boyunca halk kültürü ile ilgili kaleme aldığı üç yüze yakın derleme ve makale çalışması; *Türk Folklor Araştırmaları*, *Türk Folkloru*, *Türk Etnografya*, *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat*, *Folklor / Edebiyat*, *Sivas Folkloru*, *Tarla*, *Türk Kültürü*, *Kültür ve Sanat*, *Sanat Dünyamız*, *Türkiyemiz*, *Sanat*, *Sanat Çevresi*, *Türk Dili*, *Türk Yurdu*, *Türk Edebiyatı*, *Türk Dünyası Araştırmaları*, *Millî Folklor*, *Erciyes*, *Hisar*, *Güneyde Kültür*, *İçel Kültürü*, *Çağrı*, *Musikî Mecmuası*, *Millî Kültür*, *Sümerbank*, *Anadolu Folkloru*, *Türk Halk Müziği ve Oyunları*, *Millî Eğitim*, *Kemalist Ülkü*, *Türsab*,

* İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Türk Halk Edebiyatı Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi, ferhat_aslan@hotmail.com.

Türksoy, Bilge, Erdem, Size, Yeni Size, Çevren, Bal-Tam, Türklük Bilgisi, Bizim Kümbet, Türk Dünyası Tarih, Kasyöder gibi dergilerde yayımlanmıştır.

Halk kültürü ile ilgili bu dergilerde yayımlanan makalelerinin dışında Nail Tan; yüz kadar ulusal, elli kadar uluslararası, ki bu toplantılar Türkiye başta olmak üzere, Makedonya, Saray-Bosna, Romanya, Kosova, Macaristan, Hırvatistan, Moldova, Ukrayna (Kırım), Azerbaycan, KKTC, Irak'ta yapılmıştır, halk bilimi, kültür kongresine, sempozyumuna katılmış ve bu toplantılarda bildiriler sunmuştur.

Nail Tan'ın bu makale ve bildirileri "Derlemeler – Makaleler" adı ile kendisi tarafından bir araya getirilerek 8 ciltlik bir arşiv oluşturulmuştur. Yazarın kitaplaştırdığı veya kitaplarına bölüm olarak aldığı makaleler, kitap tanıtımı, halk bilimi ile ilgili yaptığı haberler ve kısa yazıları bu arşive alınmamıştır.

Nail Tan bu arşivi oluşturmasının sebebini eserinin "Ön Söz"ünde: "Yazdıklarım-dan habersiz, pek çok araştırmacı, bilim adamı, bazı konuları ilk kez kendilerinin yazdıklarını belirterek, aynı konuları tekrarlayıp duruyor. Bu nedenle, derleme ve makalelerimi bir araya getirip okuyucuya sunmak farz oldu. Hiç olmasa bundan sonra; 'Görmedim, okumadım, ulaşamadım.' diyemezler." şeklinde izah etmektedir.¹

Nail Tan 8 ciltlik "Derlemeler – Makaleler" arşivini folklorun inceleme sahasını da göz önünde tutarak şöyle tasnif etmiştir:

1. Cilt: Halk Bilimi (Folklor), Halk Edebiyatı, Genel Bilgiler
2. Cilt: Anonim Halk Edebiyatı
3. Cilt: Âşık Edebiyatı, Tekke Edebiyatı
4. Cilt: Halk Mizahı, Geleneksel Tiyatro
5. Cilt: Halk Müziği, Halk Oyunları, Halk Eğlenceleri, Çocuk Oyunları, Halk Sporları
6. Cilt: Gelenek Görenek ve İnançlar, Kutlamalar, El Sanatları, Halk Mutfağı
7. Cilt: Atatürkçülük, Dil, Edebiyat, Tarih, Güzel Sanatlar
8. Cilt: Kastamonu Araştırmaları

I. Nail Tan, *Derlemeler Makaleler, C. 1, Halk Bilimi (Folklor), Halk Edebiyatı, Genel Bilgiler*, Ankara, 2007.

Kitap; Nail Tan'ın "Halk Bilimi (Folklor), Genel Bilgiler (30 adet)", "Halk Bilimcileri (26 adet)" ve "Halk Edebiyatı – Genel Bilgiler (5 adet)" konularında daha önce çeşitli dergilerde yayımlanmış makalelerinden almış birini ihtiva etmektedir.

Eser; Ön Söz (s. 3 – 4), Nail Tan (s. 5 – 9), I. Cildin Konularında Olup da Kitaba Almadığım Bazı Yazıları (s. 11 – 12), I. Bölüm: "Halk Bilimi (Folklor), Genel Bilgiler (s. 13–178), II. Bölüm: Halk Bilimciler (s.181 – 270), III. Bölüm: Halk Edebiyatı – Genel Bilgiler Halk Edebiyatımız Hakkında, (s. 271 – 309), İçindekiler (s. 311 – 312). bölümlerinden meydana gelmektedir.

Yazar; "Folklor Kelimesi Üzerine" (s. 15 – 17) adlı makalesinde; "folklor" kelime-

¹ Nail Tan, *Derlemeler Makaleler, C. I, (Halk Bilimi - Folklor, Halk Edebiyatı, Genel Bilgiler)*, Ankara, 2007, s. 3.

sinin ne anlama geldiğinden ve ilk kez ne zaman, nerede, kim tarafından kullanıldığından bahsetmiştir. "Folklor" kelimesinin bizdeki kullanım tarihine değinmiş; Türkiye'de bu kelimeyi ilk kez kimlerin ne şekilde kullandığı, yabancı bir kelime olan "folklor" için dilimizde ne gibi karşılıkların türetildiği, bunların hangisi / hangilerinin benimsendiği ve şu anda en yaygın olarak türetilen kelimelerin hangisi / hangileri olduğu konusunda bilgi vermiştir. Daha sonra yazar, "folklor" kelimesinin kavramsal olarak Türkiye'deki yanlış kullanımından örnekler vererek bunların niçin yanlış olduğunu açıklamıştır. Son olarak da kelimenin yanlış yazımından bahsederek "folklor" kelimesinin yanlış yazılımı ve kullanımı devam ederse bu kelimenin değiştirilmesi gerekeceği konusunda bir fikir beyan etmiştir.

Nail Tan'ın "folklor" kelimesinin anlamı, tarihçesi ve Türkiye'deki yanlış kullanımı ile ilgili yazdığı bu makalesi, bu ciltteki "Folklor Kelimesini Doğru Kullanalım" (s. 18 – 21), adlı makalesi de düşünüldüğünde Türk folklor araştırmalarının önemli sorunlarından birine değinmesi bakımından oldukça isabetli olmuştur.

Nail Tan, "Türk Folklorunun Sorunları Üzerine", (s. 36 – 38) adlı makalesinde; Türk folklor ürünlerinin derlenmesi ve derlenen bu malzemenin gelecek nesillere aktarılması ile ilgili sorunlara değinmektedir. Yazar bu yazısında derleme faaliyetlerinin azlığından ve yetersizliğinden bahseden kişileri, ellerini taşın altına koymamaları sebebiyle eleştirmiş, özellikle halk ezgilerinin notaya alınması ve derlenen sözlü folklor ürünlerinin yazılı kültür ortamında muhafaza edilmesi böylece kalıcılığının ve yayılımının kolaylaştırılmasıyla ilgili problemler üzerinde durmuştur.

"Sanayi Toplumunda Folklorizm", (s. 42 – 45). Yazarın 27-29 Temmuz 1978'de Macaristan'da düzenlenen "Dünkü ve Bugünkü Folklorizm Sempozyumu"nda bildiri olarak sunduğu bu yazının girişinde; folklorun kapsamı kısaca belirtilmiş ve günümüzdeki sanayileşmiş toplum şartları çerçevesinde folklorun olup olamayacağı, geçmişteki tarım toplumuyla kıyaslanarak anlatılmıştır. Nail Tan sanayi toplumunun da folkloru olabileceği görüşünde olmakla birlikte bunların başta eski folklorik ürünlerin taklidi bireysel ürünler olarak ortaya çıktığını bu sebeple orijinallik ve anonimlik özelliklerinin olmadığını ifade etmiş ve bu tip ürünlerin folklorcular tarafından "fakelore" ya da "poplore" olarak isimlendirildiğini belirtmiştir. Yazar yazısının devamında Türkiye'nin sanayileşmiş bölgelerindeki gözlemlerini maddeler halinde sıralayarak örnekler vermiştir.

Nail Tan'ın bu yazısı Türkiye'deki akademik çevrelere "fakelore" ve "poplore" kavramlarını tanıtmaya ve örnekler vermesi bakımından bir rehber niteliği taşımaktadır. Yazarın bu bildirisini 1978'de yayımladığı düşünüldüğünde Nail Tan'ın bir folklor araştırmacısı olarak dünyadaki gelişmeleri takip ettiği ve bu gelişmelere paralel birtakım çalışmalar yaptığını söylemek yanlış olmayacaktır. Yazarın bu yazısından tam 29 yıl sonra; Selcan Gürçayır'ın birbirinden farklı bakış açılarına sahip on yabancı araştırmacının makalesini çevirip yayına hazırladığı yazılardan oluşan *Folklorun Sahtesi: Fakelore* adlı eseri bu görüşümüzü doğrular niteliktedir.

"Dış Turizmde Folklor Değerlerimizden Nasıl Yararlanabiliriz?" (s. 54 – 60); Yazar makalesinin ilk bölümünde, turizm sektöründe folklorik değerlerimizden doğru ya da yanlış olarak ne şekilde yararlandığımızı örnekler vererek izah etmiştir. Daha sonra ise, ilk bölümde sıralanan örneklerin sayıca az, kalite yönünden düşük olduğunu belirterek kültürlerini, folklorik ürünlerini turizmde başarıyla kullanan ve böy-

lece akılda kalıcılıklarını sağlayan ve turizm gelirlerini arttırmayı başaran ülkelerden örnekler vermiştir. Daha sonra yanlış uygulamaların yerine ne şekilde uygulamalar yaparak folklor vasıtasıyla turizmimizi kalkındırabileceğimizi basit, uygulanabilir ve zaman zaman yaratıcı örnekler vasıtasıyla açıklamıştır.

Yazarın 1986'da yayımlanan bu yazısı "kültür turizmi" adı altında yapılan özellik- le 1990'lardan sonra sayıca artan pek çok çalışmaya öncülük etmesi bakımından önemlidir.

Eserin ikinci bölümünde yazar; "Halk Bilimciler" (s.181 – 270.) başlığı altında; çeşitli sebeplerle yurdumuzda halk bilimi sahasında (akademik olsun olmasın) gerek çalışmaları gerekse şahsiyetleriyle büyük öneme sahip kişiler hakkında bilgi vermiştir. Yazarın hakkında yazı yazdığı halk bilimciler şunlardır: Ahmet Kutsi Tecer, Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu, Muzaffer Sansözen, Mehmed Nureddin Sevin, Mehmed Hilmi Gür, Talât Mümtaz Yaman, Vehbi Cem Aşkun, M. Şakir Ülkütaşır, Hüseyin Cahit Öztelli, İhsan Hınçer, Osman Atılâ, İhsan Ozanoğlu, Mehmet Nasih (Güngör) Çelenligil, Hikmet Gürçay, Halis Turgut Cinlioğlu, Faruk Kadri Timurtas, Harun Tolasa, Yusuf Ziya Öksüz, Orhan Şaik Gökyay, Araçlı Ahmet Gökoğlu ve Safranbolulu Ahmet Baha Gökoğlu, Avni Özbenli, Mehmet Önder, Lûtfullah Sami Akalın.

Nail Tan'ın esrinde Türk folkloruna hizmet eden bu şahsiyetlere yer vermesi; bu şahsiyetlerin folklor araştırmacıları tarafından tanınması, değerinin bilinmesi ve bu şahıslar hakkında çeşitli çalışmaların yapılması bakımından oldukça önemli olmakla birlikte bir gün yazılacak olan "Türk Folklor Tarihi" ya da "Türk Folklor Araştırmacıları Sözlüğü"nın nüvesini teşkil etmesi bakımından kayda değer bir çalışmadır.

II. Nail Tan, *Derlemeler Makaleler, C. 2, Anonim Edebiyat*, Ankara, 2007.

Kitap; yazarın Anonim Edebiyat; genel bilgiler (2 adet) atasözleri (7 adet), deyimler (2 adet), kalıplaşmış diğer sözler (9 adet), ad verme (2 adet), bilmece (1 adet), masallar (4 adet), destanlar, halk hikâyeleri (5 adet), mâniler (5 adet), ninniler (1 adet), güreş şiiri/salâvatlama (3 adet), konularında daha önce çeşitli dergilerde yayımlanmış makalelerinin kırk ikisini ihtiva etmektedir.

Eser; Ön Söz (s. 3 – 4), Nail Tan (s. 5 – 9), II. Cildin Konularında Olup da Kitaba Almadığım Bazı Yazıları (s. 11 – 12), A) Genel Bilgiler (s. 13 – 23), B) Atasözleri, Deyimler (s. 24 – 69), C) Kalıplaşmış Diğer Sözler (s. 70 – 116), Ç) Ad Verme (s. 117 – 134), D) Bilmece (s. 135 – 138), E) Masallar (s. 139 – 148), F) Destanlar, Halk Hikâyeleri (s. 149 – 177), G) Mâniler (s. 178 – 215), Ğ) Ninniler (s. 216 – 222), H) Güreş Şiiri/Salâvatlama (s. 223 – 238) İçindekiler (s. 239 – 240) bölümlerinden oluşmaktadır.

"Sözlü Edebiyat Teorisi ve Bir Tatbikatı", (s. 14 – 18); Yazar, makalesinin girişinde Milman Parry ve Albert Lord tarafından ortaya atılan ve daha sonra Lord tarafından geliştirilen sözlü edebiyat teorisi hakkında bilgi vermiş, sözlü aktarım esnasında ilk söyleyişin korunamayışının doğal olması durumu, üç ayrı cönkten alınmış aynı şiirin değişimleri üzerinden örnek verilerek açıklanmaya çalışılmıştır.

Nail Tan'ın 1977 yılında yazmış olduğu bu makalesi; yazarın dünyadaki folklor araştırma yöntemlerini takip ettiği ve bu yöntemleri kullanarak Türk folkloru üzerine çalışmalar yaptığını göstermesi bakımından oldukça dikkat çekicidir.

"Nasreddin Hoca Fıkralarından Kaynaklanan Atasözleri ve Deyimlerimiz", (s. 56 – 69).

Bu makalede, Nasreddin Hoca vasıtasıyla kültürümüzde yer edindiğine inanılan atasözleri ve deyimler üzerinde durulmuştur.

Yazar konuyu; I. Nasreddin Hoca fıkralarından kaynaklanan atasözlerimiz, II. Nasreddin Hoca fıkralarından kaynaklanan deyimlerimiz, III. Atasözü, deyim olmadıkları hâlde gündelik hayatımızda sık sık kullandığımız Nasreddin Hoca fıkralarından kaynaklanan diğer sözler başlıkları altında incelemiştir.

Böylece Nail Tan bu yazısında, aynı eserde yer verdiği “Mânilerimizde Halk Hikâyesi Kahramanları” (s. 190 – 195) adlı makalesinde de, sözlü kültür ürünlerinin; sözlü olma, geleneğe bağlılık, çeşitlenme, anonimlik ve kalıplaşma özelliklerinin yanında birbirleriyle olan “akrabalık” bağına vurgu yapmış ve folklor araştırmacılarının dikkatini sözlü kültür ürünlerinin “akrabalık” özelliğine çekmiştir.

“Satıcı Sözleri I”, (s. 79 – 86), Yazar bu makalesinde; öncelikle ticaret folkloruna olan ilgisinden kısaca bahsetmiş daha sonra satıcı sözlerinin ne olduğuna ve halk edebiyatımızdaki yerine değinmiştir. Yazının devamında satıcı sözlerinin genel özellikleri konu edinilmiş ve Ankara semt pazarlarından derlenen ve sık tüketimi yapılan ürünler için kullanılan satıcı sözlerinden örnekler verilmiştir. Yazar bu örneklerle “Satıcı Sözleri II”, (s. 87 – 90); adlı makalesinde de devam etmiştir.

Folklorun geniş bir inceleme sahası olduğunun bilincinde olan yazar, bu makalesinde insan hayatına dair pek çok unsurdan folklorik bir malzemenin çıkabileceğini ispatlamaktadır. Nail Tan, o güne kadar üzerinde pek fazla durulmayan bu malzeme üzerinde derleme ve inceleme yapılabileceğini konu ile ilgilenenlere göstermiş ve böylece orijinal bir çalışmaya imza atmıştır.

“Taşıt Folkloru Üzerine”, (s. 97 – 99); Bu makalede yazar tarafından; yurdumuzda motorlu taşıma ve ulaşım araçlarıyla ilgili zengin bir folklor malzemesi olduğu vurgulanmış, taşıtlarla ilgili folklorik unsurlar, bulundukları yere ve kullanım şekillerine göre gruplandırılmış daha sonra da her bir grup yazının derleme ve araştırmalarından sunulan örneklerle açıklanmaya çalışılmıştır.

Yazar bu konuyu işlemeye aynı eser içerisinde yer verdiği “Taşıt Folklor ve Etnografyasına Dair Bir Araştırma” (s. 100 – 109), adlı yazısında da devam etmiştir. Taşıt folklorunun incelendiği bu makaleler oldukça orijinal bir konunun ele alıp işlenmesi bakımından folklor araştırmacılarına bir örnek olma niteliği göstermektedir.

III. Nail Tan, *Derlemeler Makaleler, C. 3, Âşık Edebiyatı, Tekke Edebiyatı*, Ankara, 2007.

Nail Tan’ın Derlemeler Makaleler serisinin bu 3. cildi; yazarın âşık edebiyatı (21 adet) ve tekke edebiyatı (29 adet) konularında daha önce çeşitli dergilerde yayımlanmış makalelerinin ellisini ihtiva etmektedir.

Eser; Ön Söz (s. 3 – 4), Nail Tan (s. 5 – 9), III. Cildin Konularında Olup da Kitaba Almadığım Bazı Yazıları (s. 11), I. Bölüm: Âşık Edebiyatı (s. 13 – 142), II. Bölüm: Tekke Edebiyatı” (s. 143 – 309) İçindekiler (s. 311 – 312) bölümlerinden meydana gelmektedir.

“Karaca Oğlan’ın Türk Sanat Türünde Bestelenmiş Şiirleri”, (s. 55 – 67); Bu makalesinde Nail Tan; Karacaoğlan’ın TRT repertuarında bulunan ve Türk sanat müziği türünde bestelenmiş eserleri, makamları, usulleri, bestekârları üzerinde durmuştur. Makalede bunlara ek olarak Etem Ruhi Üngör’ün arşivinde bulunan TRT’dekinden farklı eserler ile bestelenmiş olan Karaca Oğlan şiirlerinin güfteleri ve asıllarından örnekler sunulmuştur.

Yazarın bu makalesi ünlü halk şairi Karaca Oğlan'ın köy ve kasaba çevreleri dışında büyük şehirlerde "yüksek tabaka"nın zevkine hitap eden Türk sanat müziğine de etkisini göstermesi bakımında üzerinde önemle durulması gereken orijinal bir çalışmadır.

"Türk Oyun Yazarlarının Halk Şairleriyle İlgili Oyunları ve Karaca Oğlan Hakkında Yazılmış Oyunlar", (s. 68 – 75); Makalede; başta Karaca Oğlan, Yunus Emre, Köroğlu, Kerem ile Aslı vb. olmak üzere kendileriyle ilgili oyun yazılan halk şairleri ve bu oyunları kimlerin yazdığı liste halinde verilmiş, Karaca Oğlan efsanesi ve bu efsanenin pek çok kaynakta hemen hemen aynı şekilde verilen motiflerinden kısaca bahsedilmiştir. Daha sonra Karacaoğlan ile ilgili ilk oyunu yazan Dinçer Sümer'in, konuyla ilgili ikinci oyunu yazan (oyun sahnelenmemiş, kitap olarak basılmıştır) Sabahattin Engin'in oyunları ve bu oyunların çeşitli özellikleriyle ilgili bilgi verilmiştir.

Türkiye'de folklorik malzemenin sanat eserine dönüşmesi konusu pek çok araştırmacı ve kültür tarihçisi tarafından vurgulanmakta fakat yapılan az sayıdaki çalışma maalesef ele alınıp işlenmemekte ve sanatçılar teşvik edilmemektedir. Tam da bu noktada Nail Tan'ın bu makalesi; sanatçıları folklor malzemesini kullanmaya teşvik, folklorcuları da bu eserlerden haberdar etmesi bakımından dikkate değer bir çalışmadır.

"Bu Şiir Âşık Paşa'nın mı, Yunus Emre'nin mi, Kaygusuz Abdal'ın mı"? (s. 185 – 188); Aynı ayrı kaynaklarda Âşık Paşa, Yunus Emre ve Kaygusuz Abdal'a ait olarak gösterilen "Yunus Emre'nin Duası" adlı şiir, aidiyet meselesini tartışan kaynaklar ışığında değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Yazar bu makalesiyle halk şiirimizdeki önemli problemlerden birine el atmış ve birden fazla şaire atfedilen bir şiirin gerçek şairinin nasıl bulunabileceğine dair ip uçları vermiştir.

"15. Yüzyıldan Günümüze Ankara'nın Sosyal ve Kültürel Hayatında Hacı Bayram Velî'nin Yeri", (s. 293 – 297); Hacı Bayram Velî'nin hayatıyla ilgili kısaca bilgi verilmiş, Ankara'nın sosyal hayatında Hacı Bayram-ı Velî Cami ve Türbesi'nin önemi vurgulanmaya çalışılmıştır.

Bu çalışmasıyla yazar; okuyucuya pek çok alanda hızlı bir değişim ve dönüşüm yaşayan Ankara'da bulunan, geçmişten günümüze gelinceye kadar şehir halkının vazgeçilmez folklorik mekânlarında biri olan Hacı Bayram Velî Türbesi ve çevresinin şehir hayatındaki yeri ve önemini göstermektedir. Makalede hızla sanayileşen, göç alan büyük şehirlerdeki folklorik mekânlara dikkat çekilmiştir.

IV. Nail Tan, *Derlemeler Makaleler, C. 4, Halk Gülmecesi (Mizahı), Halk Tiyatrosu*, Ankara, 2007.

Kitap yazarın; başta Nasreddin Hoca (11 adet) ve diğer fıkra tipleri (5 adet) olmak üzere halk gülmecesi (mizahı) ve halk tiyatrosu (15 adet) konularında daha önce çeşitli dergilerde yayımlanmış makalelerinin otuz birini ihtiva etmektedir.

Eser; Ön Söz (s. 3 – 4), Nail Tan (s. 5 – 9), IV. Cildin Konularında Olup da Kitaba Almadığım Bazı Yazıları (s. 11), I. Bölüm: Halk Gülmecesi (Mizahı)" A. Nasreddin Hoca: (s. 15 – 79), B) Diğer Fıkra Tipleri (s. 80 – 108), II. Bölüm: Halk Tiyatrosu (s. 109 – 182) İçindekiler (s. 183 – 184) bölümlerinden oluşmaktadır.

"Günümüzde Yaratılan Nasreddin Hoca Fıkraları", (s. 28 – 37); Makalede yazar; Nasreddin Hoca'nın yaşadığı dönemde geçmemekle birlikte ona atfedilen fıkraların

ne şekilde oluştuklarını ve gerçekten de Nasreddin Hoca'ya ait olan fıkraların ne şekilde güncel özellikler kazandığını izah etmektedir. Yazının devamında örnek fıkralar verilerek konunun daha iyi anlaşılmasına çalışılmıştır.

Nail Tan'ın bu makalesi hızla sanayileşen toplumlarda folklorun nasıl yenilenebildiği, geleneğin yeni unsurlar eklenerek nasıl devam ettiğini göstermesi bakımından oldukça dikkat çekici, örnek çalışmalardan biridir. Yakın zamanlarda elektronik kültür ortamına yeniden uyarlanan Nasreddin Hoca fıkraları üzerine yapılan çalışmaların ilk örneği olan bu çalışma yazarın folklor araştırmalarındaki dikkatini ve rehberliğini gözler önüne sermektedir.

Yazarın, kendisi tarafından kaleme alınan ve yine bu ciltte yer alan; "Gölge Oyunu: Karagöz ve Kitap" (s. 162 – 168), "Gölge Oyunu: Karagöz'ün Televizyon Sefası" (s. 169 – 175), ve "El Kuklası Oyunu: Dünyanın En Akıllı Adamı Kim Acaba?" (s. 176 – 182), adlı çalışmaları folklorun değişen şartlara nasıl uyarlanabileceğini sanatçılara ve folklor araştırmacılarına gösteren önemli örneklerdir.

"Bir Fıkra Tipi Olarak Karagöz", (s. 100 – 106); Bu makalesinde; yazar Karagöz'ü, konuyla ilgili çalışmalardan yola çıkılarak bir fıkra tipi olarak değerlendirmeye çalışmış, konunun daha iyi anlaşılması için bahsedilen çalışmalardan örnekler sunmuştur. Netice itibarıyla da Karagöz'ün hayal perdesindeki karakteristik özelliklerini fıkralarda da sürdürdüğü, Hacivat'ın da tıpkı perdede olduğu gibi fıkralarda da Karagöz'e ortam hazırlayabilmesi maksadıyla yer aldığı ve Karagöz'e atfedilen fıkraların pek çoğunun daha önceden var olan ve sonradan Karagöz'e giydirilen fıkralar olduğu ileri sürülmüştür.

Yazarın bu çalışması Türk halk edebiyatı türleri arasındaki akrabalığı ve türler arasındaki geçişleri göstermesi bakımından oldukça önemlidir. Türler arası geçişleri ele alan bu çeşit çalışmalar şüphe yok ki; halk edebiyatı türlerinin tanım ve tasnifleri ile ilgili problemlerin çözümüne katkı sağlayacaktır. Görülüyor ki Nail Tan gerek bu makalesiyle gerekse, "Fıkra Tipi Karagöz'e Giydirilen Nasreddin Hoca Fıkraları", (s. 54 – 59), "Halk Mizahımızda "Kayserili Tipi", (s. 81 – 88) ki bu makalede fıkra, gölge oyunu ve türkü türleri arasındaki geçişler ele alınmıştır, adlı makaleleriyle bu önemli konuya işaret etmiş ve bu sahada yapılacak olan çalışmalara katkı sağlamıştır.

"Geleneksel Türk Tiyatrosunun Yaşatılması İçin Öneriler", (s. 140 – 142); Gölge oyunu Karagöz, kukla, meddah ve ortaoyunu hakkında kısaca bilgi verilerek bu sanatların değişen ve gelişen günümüz şartlarında yaşatılmasının faydalı olacağına inanıldığı için bu sanatların nasıl yaşatılacağına dair bazı öneriler sunulmuştur.

Bu makale yazarın geleneksel Türk tiyatrosundan da uzak olmadığını, folklor, gelenek ve gelecek konularında birtakım önerilerinin olduğunu göstermektedir.

V. Nail Tan, *Derlemeler Makaleler, C. 5, Halk Müziği, Halk Oyunları, Halk Eğlenceleri, Halk Sporları*, Ankara, 2007.

Kitap; halk müziği, geleneksel müzikler (15 adet), halk oyunları (9 adet), halk eğlenceleri (8 adet) ve halk sporları (2 adet) konularında Nail Tan'ın daha önce çeşitli dergilerde yayımlanmış makalelerinin otuz dördünü ihtiva etmektedir.

Eser; Ön Söz (s. 3 – 4), Nail Tan (s. 5 – 9), V. Cildin Konularında Olup da Kitaba Almadığım Bazı Yazıları (s. 11), V. Cildin Konularında Olup da Önceliği Dolayısıyla Diğer Ciltlerde Yayımlanan Yazıları (s. 11), I. Bölüm: Halk Müziği, Geleneksel

Müzikler (s. 13 – 90), II. Bölüm: Halk Oyunları (s. 91 – 139), III. Bölüm: Halk Eğlenceleri A) Genel (s. 143 – 155), B) Çocukluk ve Gençlik Oyunları (s. 156 – 175), C) Yetişkinlerin Eğlenceleri (s. 177 – 201), IV. Bölüm: Halk Sporları (s. 203 – 214), İçindekiler (s. 215–216) bölümlerinden oluşmaktadır.

“Türk Halk Oyunlarının Günümüzdeki Sorunları”, (s. 93 – 98); adlı makalesinde yazar; halk oyunlarımızla ilgili araştırmaların yetersizliğinden kaynaklanan sorunlar ile halk oyunlarının çeşitli kişi, kurum ve kuruluşlar tarafından gerçekleştirilen icralarındaki yanlışları konu edinmiştir.

Nail Tan aynı ciltte; “Halk Oyunlarının Öğretimi Nasıl Olabilir”, (s. 123 – 127); adlı makalesinde de; halk oyunlarımızın öğretiminin nasıl daha iyi olabileceğiyle ilgili görüşlerini; yörelerin oyunlarını tanıma, oyun jimnastiği, oyun müziği çalışmaları, figür çalışmaları, grup çalışmaları, özel oyuncu yetiştirme, gösteri provaları başlıkları altında sıralamıştır. Yazar, makalenin sonunda TRT’nin “Barana” ve “Dımıdan” adlı programlarını bu bağlamda eleştirmiştir.

Bu makaleler yazarın halk oyunları konusunda teorik ve pratik anlamda bilgi sahibi olduğunu göstermektedir. Yazar bu bilgisini yukandaki makalelerinde günümüzde halk oyunlarının doğru bir şekilde icra edilmesi ve yaygınlaştırılması için ne gibi yöntemlerin geliştirilmesi gerektiği konusunda da sergilemiştir.

“Türkiye’de İlkokul Çocuklarının Folklorundaki Değişmeler”, (s. 163 – 167); Yazar bu bildirisinde; çocuk folklorunda; ülkemize sanayileşme ile birlikte gelen teknolojik yenilikler ve değişen hayat şartları sonucunda yaşanan dönüşümleri değerlendirmiştir.

Günümüz folklor araştırmalarına bakıldığında; çocuk folkloru, kadın folkloru, öğrenci folkloru vb. pek çok konuda derleme ve inceleme yapıldığı görülecektir. Nail Tan’ın 1986 yılında “çocuk folkloru” konusunda böyle bir bildiri hazırlaması yazarın dikkatini ve bir folklor araştırmacısı olarak, hızla sanayileşen bir toplumda yaşanan değişim ve dönüşümün farkında olduğunu göstermektedir.

Yazarın bu konuyu ele alıp işlemesi aynı konu ile ilgili daha sonra yapılan çalışmalara öncülük etmiştir.

“Konya Oturak Âlemi’nin Folklorik ve Turistik Değerlendirilmesi”, (s. 189 – 199); Makalede; oturak âlemiyle ilgili rivayetler aktarılmakta, daha sonra esas oturak âleminin ne olduğu, nasıl düzenlendiği, kuralları, uygulanışı hakkında bilgi verilmekte, bu folklorik unsurun turistik olarak değerlendirilebileceği görüşü ileri sürülmektedir.

Yazar bu yazıda geleneksel eğlence türlerinden biri olan oturak âlemlerini konu edinmiş ve bu eğlencelerin nasıl uygulandığını izah etmiştir. Kanaatimizce yazıyı önemli kılan nokta bu eğlencelerin basit ve sanayi olarak nitelendirilen turizmde değerlendirilmesi gerektiği fikridir.

“Bir Zamanlar Eşek Güreşleri”, (s. 200 – 201); Ülkemizde zaman zaman yapılan hayvan yarışları ve güreşleriyle ilgili kısaca bilgi verildikten sonra eşek güreşinin mahiyeti hakkında bilgi verilmiştir.

Nail Tan bu yazısında günümüzde neredeyse yok olan bir halk eğlencesini tanıtmıştır. Yazarın bu türden derleme ve inceleme yazıları artık yok olmaya yüz tutmuş folklorik unsurların kayda geçirilmesi, tanıtılması bakımından oldukça önemlidir.

VI. Nail Tan, *Derlemeler Makaleler, C. 6, Gelenek Görenek ve İnançlar, Bayramlar, Belirli Günler, Halk Mutfağı, El Sanatları*, Ankara, 2007.

Eser; Nail Tan'ın; gelenek görenek ve inançlar (32 adet), bayramlar, belirli günler (4 adet), halk mutfağı (6 adet) ve el sanatları (6 adet) konularında daha önce çeşitli dergilerde yayımlanmış makalelerinin kırk sekizini ihtiva etmektedir.

Kitap; Ön Söz (s. 3 – 4), Nail Tan (s. 5 – 9), VI. Cildin Konularında Olup da Kastamonu Araştırmaları Konulu VIII. Ciltte Yer Alacak Derleme ve Makaleler (s. 11), VI. Cildin Konularında Olup Kitaba Almadığım Bazı Yazıları (s. 12), I. Bölüm: Gelenek Görenek ve İnançlar (s. 13 – 278), II. Bölüm: Bayramlar, Belirli Günler (s. 279 – 300), III. Bölüm: Halk Mutfağı (s. 301 – 330), IV. Bölüm: El Sanatları (s. 331 – 358) İçindekiler (s. 359–360) bölümlerinden meydana gelmektedir.

“Türkiye’de Evlenemeyen Kızların Kısmetlerini Açma Uygulamaları (Pratikleri)”, (s. 56 – 83); Yazarın konuyla ilgili yayımlanmış derlemelerle birlikte kendi yapmış olduğu derlemelerinden oluşan incelemesi; evlenememenin sebeplerini, kısmet açma pratiklerinin çeşitlerini ve Türkiye’nin çeşitli şehirlerinde bulunan yatır ve türbelerde ne şekilde uygulandığını, belli başlı kısmet açma pratiklerinin dışında kalan diğer uygulamaları ve bu pratiklerin genel anlamlarını açıklayan bölümler halinde düzenlenmiştir.

Nail Tan bu çalışmasında; temeli atalar kültürüne dayanan ve günümüz Türkiye’sinde varlığını devam ettiren yatır ve türbelerdeki inanç ve pratikleri “kısmet açma” konusu çerçevesinde ele almış ve araştırmacılara çok zengin bir malzeme sunmuştur.

“Ramazan Gelenekleri”, (s. 112 – 117); Ramazan’la ilgili geleneklere kısaca değinildikten sonra konu; Ramazan harcı görmek, iftar ve sahur, oruç aç kalmak değildir başlıkları altında incelenmiştir.

Yazarın bu çalışması da özellikle yurt dışında üzerinde çokça durulan din ve folklor ilişkisini Türkiye merkezli ele alıp işleyen örnek çalışmalardan biri olarak zikredilmeye değerdir. Nail Tan’ın aynı ciltte bulunan; “Kandil Gelenekleri”, (s. 118 – 119) adlı makalesi de bu çerçevede düşünülmesi gereken dikkat çekici bir yazıdır.

Folklorun inceleme sahasına giren ve Türkiye’de yeter derecede çalışmaya konu edilmemiş bir konuda Nail Tan, “Beslenme Gelenekleri”, (s. 303 – 314); adlı makalesinde yazar, beslenme geleneklerimizin genel çerçevesini çizdikten sonra konuyu aile ve misafir sofrası, sofrada temel davranışlar, toplu sofrası, özel gün yiyecekleri, aşure başlıkları altında incelemiştir.

“Bakırcılık Sanatı”, (s. 340 – 343); Bakırcılık sanatımız hakkında giriş mahiyetinde bilgi verildikten sonra bu sanata ait işleme teknikleri, bakır eşyayı süsleme teknikleri, bakır eşyayı süslemek için kullanılan motifler ve bakırcılıkta kullanılan aletler hakkında bilgi verilmiştir.

Nail Tan, günümüzde neredeyse yok olmaya yüz tutmuş bakırcılık sanatı hakkında kısa fakat derli toplu bir makale kaleme almıştır.

VII. Nail Tan, *Derlemeler Makaleler, C. 7, Atatürkçülük, Dil/Edebiyat, Tarih/Genel Kültür, Güzel Sanatlar*, Ankara, 2007.

Kitap; Atatürkçülük (9 adet), dil/edebiyat (49 adet), tarih, genel kültür (4 adet) ve güzel sanatlar (8 adet) konularında Nail Tan’ın daha önce çeşitli dergilerde yayımlanmış makalelerinin yetmişini ihtiva etmektedir.

Eser; Ön Söz (s. 3 – 4), Nail Tan (s. 5 – 9), VII. Cildin Konularında Olup da Kitaba Almadığım Bazı Yazılarım (s. 11 – 12), VII. Cildin Konularında Olup da Diğer Ciltlerde Yayımlanan Derleme ve Makaleler (s. 112), I. Bölüm: Atatürkçülük (s. 15 – 74), II. Bölüm: Dil/Edebiyat A) Dil (s. 75 – 121), B) Edebiyat – Edebiyatçılar (s. 122 – 274), III. Bölüm: Tarih, Genel Kültür (s. 277 – 298), IV. Bölüm: Güzel Sanatlar (s. 299 – 334), İçindekiler (s. 335–336) bölümlerinden oluşmaktadır.

“Atatürk ve Balkan Folkloru”, (s. 62 – 65); adlı yazısında yazar Atatürk’ün hayatında yer alan Balkan folklorunun izlerini aramış, Atatürk’ün sevdiği türkü ve halk oyunlarından örnekler vermiştir.

Nail Tan; kitabın ilk bölümlerinde Atatürk ile ilgili ele aldığı konular itibarıyla ve bu yazısında Atatürk’ün halk kültüründen kopmadığını gözler önüne sermiş aynı zamanda yüksek zümrenin de Atatürk’ün bu yönünü örnek alması gerektiğini vurgulamıştır.

Ayrıca Nail Tan serinin bu kitabında folklor araştırmalarının ayrılmaz bir parçası olan dil, edebiyat, tarih ve güzel sanatlar konularını ele alan makalelerine yer vermiştir. Yazar böylece folklor çalışmalarının bahsi geçen sahalarla olan bağı ve bir folklorcunun bu sahalarla da ilgilenmesi gerektiğini göstermektedir.

Örneğin; yazar “Mehmet Başbuğ ve Folklorun Resim Sanatına Yansıması”, (s. 328 – 329); adlı yazısında, Mehmet Başbuğ’un resimlerindeki folklorik öğeleri değerlendirek bu çalışmaların önemine değinmiştir.

VIII. Nail Tan, *Derlemeler Makaleler, C. 8, Kastamonu Araştırmaları*, Ankara, 2007.

Kitap kendisi de Kastamonulu olan Nail Tan’ın Kastamonu ile ilgili halk edebiyatı, halk sanatları, halk mutfağı, halk müziği, halk mimarisi, vb. konularda yazmış olduğu makalelerinin otuz sekizini ihtiva etmektedir.

Eser; Ön Söz (s. 3 – 4), Nail Tan (s. 5 – 10), VIII. Cildin Konularında Olup da Kitaba Almadığım Bazı Yazılarım (s. 11), Kastamonu Araştırmaları (s. 13 – 238), İçindekiler (s. 239–240) bölümlerinden oluşmaktadır.

Nail Tan Derlemeler Makaleler serisinin son cildini memleketi olan Kastamonu’ya ayırmıştır. Kastamonu yöresine ait folklor konularından dikkat çekenler şunlardır:

“1915 Yılında Basılan Bir İlahi Mecmuası”, (s. 28 – 34); Daha önce tekke edebiyatını konu edinen 3. ciltte de yer alan bu makalede, başlıktan da anlaşıldığı üzere, 1915 yılında basılan taşbaskı bir ilahi mecmuası ve bu mecmuada yer alan, farklı kişilere ait olan ilahiler hakkında bilgi verilmektedir.

“Kastamonu’da Ağaç Oyma Sanatkân Mehmet Ali Özeflânili”, (s. 118 – 125); Makalenin girişinde ağaç oyma sanatı hakkında bilgi verilmiş daha sonra Hacı Mehmet Ali Özeflânili’nin hayatı ve sanatından bahsedilmiş, son olarak eserlerinden örnekler sunulmuştur.

“Kastamonu’da At Binek ve Koşum Takımı Yapılışı”, (s. 126 – 129); 1977 yılında deriden at binek ve at arabası koşum takımı yapımı ustası Hilmi Koltukoğlu ile yapılan mülakattan edinilen bilgiler ve konuyla ilgili fotoğraflar okuyucuya sunulmuştur.

“Kastamonu Evlerinin Saçaklarındaki Hayvan ve Bitki Motifleri”, (s. 196 – 205); Kastamonu evlerinin saçaklarında süs, işaret, nazarlık ve uğurluk mahiyetinde bulunan hayvan ve bitki motifleri incelenmiş, söz konusu motiflerin fotoğraflarına yer verilmiştir.

Yazarın bu ciltteki yazıları Kastamonu’nun çok zengin bir folklor hazinesi olduğunu göstermesi bakımından oldukça önemlidir.

C. Gurur Kaynağımız Kastamonulular

Eskiler insanın şerefi, ilmi ve edebiyatla ölçüldüğü gibi, mekânların, yerleşim yerlerinin şerefi de orada yaşayanların, bulunanların şerefiyle ölçülür anlamında; “şerefül mekân bil mekin” derlerdi.

Nail Tan ve Özdemir Tan, Kastamonu’nun gerek Osmanlı gerekse Cumhuriyet dönemlerinde ne kadar şerefli bir mekân olduğunu göstermek amacıyla *Gurur Kaynağımız Kastamonulular* adlı sekiz ciltlik eserleri meydana getirmişlerdir.

Kastamonu, gerek Osmanlı gerekse de Cumhuriyet dönemlerinde bir yönetim ve kültür merkezi olarak sayısız devlet adamı, komutan, şair, yazar, sanatkâr ve muhtasavvıf yetiştirmiş ender şehirlerimizden biridir.

Bu önemli şehre şeref veren şahsiyetlerin kimler olduğu ile ilgili tatmin edici bir çalışmanın yapılmamış olması ve Kastamonu’ya bir vefa borcu olarak yazarlar harekete geçmiş ve sekiz ciltlik *Gurur Kaynağımız Kastamonulular* adlı bu örnek eser ortaya çıkmıştır. Yazarlar bu amaçla; *Gurur Kaynağımız Kastamonulular*, adlı sekiz ciltlik eserde yaklaşık bin dört yüz özgeçmişe yer vermişlerdir.

Eserlerin ön sözlerinde verilen bilgilere göre eser hazırlanırken; Kastamonulular siyasi görüşlerine göre değerlendirilmemiş, Kastamonu nüfus kütüğüne kayıtlı olma, Kastamonulu ailenin evladı olarak doğma, askeriyede albay yukanısı, bürokraside il müdürü ve yukanısı esas alınmış, halk-aydın, sanatçı ayrımı yapılmamış, hak edenlere, belli unvan ve yaşa gelenlere yer verilmeye çalışılmıştır.

Eserde; Kastamonulu bütün şahsiyetler değil, yazarlara göre Kastamonulularca mutlaka bilinmesi gereken; Kastamonulu Beylikler ve Osmanlı dönemi önemli devlet görevlileri, bakanlar, milletvekilleri, siyasi şahsiyetler, sanatçılar, kültür adamları, şairler, yazarlar, gazeteciler, sporcular, bilim adamları, yüksek yargı organı mensupları, diyanet işleri başkanları, müsteşarlar, yüksek rütbeli komutanlar, valiler, büyükelçiler, genel müdürler ve iş adamlarına yer verilmiştir.

Eser halka yönelik hazırlandığı için; eserde yer verilen bu kişilerin özgeçmişleri kısaca ele alınmış, ayrıntılara girilmemiş, bu kişiler hakkında ansiklopedik bilgi ile yetinilmiştir.

Eserin hazırlık aşamasında yazarlar; kişilerin tespiti için nüfus müdürlükleri ile Türk Silâhlı Kuvvetlerinin arşivine müracaat etmişler, ilgili kişilere mektup yazmışlar, telefon etmişler ayrıca Kastamonulu hemşehrilerinden özgeçmiş ve fotoğraf talebinde bulunmuşlar bu taleplere kimi zaman olumlu kimi zaman olumsuz cevaplar verilmiştir.

İkinci ciltten itibaren her cildin sonuna ekler ve düzeltmeler bölümü ilave edilmiş böylece önceki ciltler mümkün olduğunca tamamlanmaya çalışılmıştır. Ayrıca 6. cildin sonunda altı cildi ihtiva eden bir ad ve ilçe dizini eklenmiştir.

Eser bir protokol kitabı olmadığından, sıralanan özgeçmişlerde, devlet protokolü sırası tam olarak gözetilmemiştir.

İlk ciltlerde; kültür adamları, sanatçılar, bilim adamları, yüksek yargı organı mensupları, diyanet işleri başkanları, müsteşarlar, yüksek rütbeli komutanlar, valiler, büyükelçiler, genel müdürler ve sporcularla ilgili bilgiler yer almaktadır. İkinci ciltte birinci ciltteki sıralamaya ek olarak parlamenterlere de yer verilmiştir. Üçüncü ciltte daha çok, sanatçılara yer verilmiş, dördüncü ciltte ağırlıklı olarak Beylikler ve Osmanlı dönemi önemli devlet adamları, şairler, yazarlar ve bilim adamlarıyla güreşçiler üzerinde durulmuştur. Beşinci ciltte; Cumhuriyet dönemi ağırlıklı olmakla beraber, Osmanlı döneminden unutulmuş bazı şahsiyetlere de yer verilmiş, altıncı ve yedinci ciltte önceki ciltlerde görülen eksiklikler tamamlanmış sekizinci ciltte ise daha çok eğitimcilere yer verilmiştir.

Nail Tan ve Özdemir Tan, tarafından hazırlanan *Gurur Kaynağımız Kastamonulular* adlı sekiz ciltlik bu eser Kastamonulular bakımından önemli bir boşluğu doldurmaktadır. Eserin özellikle gençler için bir şevk kaynağı olacağı şüphe götürmez. Danıştı diğer illerimizin başına...

KAYNAKÇA

Tan, Nail, *Derlemeler Makaleler*, C. I, (Halk Bilimi – Folklor, Halk Edebiyatı, Genel Bilgiler), Ankara, 2007.

Tan, Nail, *Derlemeler Makaleler*, C. II, (Anonim Edebiyat), Ankara, 2007.

Tan, Nail, *Derlemeler Makaleler*, C. III, (Halk Gülmecesi/Mizahı, Halk Tiyatrosu), Ankara, 2007.

Tan, Nail, *Derlemeler Makaleler*, C. IV, (Halk Gülmecesi/Mizahı, Halk Tiyatrosu), Ankara, 2007.

Tan, Nail, *Derlemeler Makaleler*, C. V, (Halk Müziği, Halk Oyunları, Halk Eğlenceleri, Halk Sporları), Ankara, 2007.

Tan, Nail, *Derlemeler Makaleler*, C. VI, (Gelenek Görenek Ve İnançlar, Bayramlar, Belirli Günler, Halk Mutfağı, El Sanatları), Ankara, 2007.

Tan, Nail, *Derlemeler Makaleler*, C. VII, Atatürkçülük, Dil / Edebiyat, Tarih / Genel Kültür, Güzel Sanatlar, Ankara, 2007.

Tan, Nail, *Derlemeler Makaleler*, C. VIII, Kastamonu Araştırmaları, Ankara, 2007.

Tan, Nail - Özdemir Tan, *Gurur Kaynağımız Kastamonulular I*, Ankara, 2004.

Tan, Nail - Özdemir Tan, *Gurur Kaynağımız Kastamonulular II*, Ankara, 2004.

Tan, Nail - Özdemir Tan, *Gurur Kaynağımız Kastamonulular III*, Ankara, 2004.

Tan, Nail - Özdemir Tan, *Gurur Kaynağımız Kastamonulular IV*, Ankara, 2005.

Tan, Nail - Özdemir Tan, *Gurur Kaynağımız Kastamonulular V*, Ankara, 2005.

Tan, Nail - Özdemir Tan, *Gurur Kaynağımız Kastamonulular VI*, Ankara, 2005.

Tan, Nail - Özdemir Tan, *Gurur Kaynağımız Kastamonulular VII*, Ankara, 2005.

Tan, Nail - Özdemir Tan, *Gurur Kaynağımız Kastamonulular VIII*, Ankara, 2010.

1. The first part of the document is a list of names.

1. The first part of the document is a list of names.